

COSTA OEST

VIDAL VIDAL vvidal@presencia.cat

Llibres de l'apocalipsi

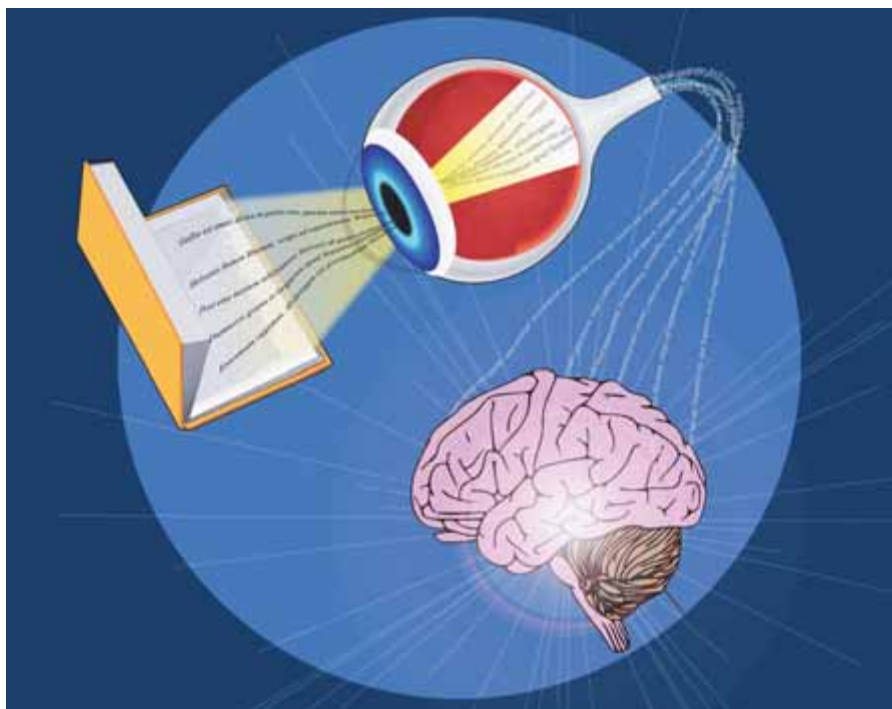
Llegiu, llegiu, que el món s'acaba... El món, si més no, tal com l'hem conegut fins ara. Amb llibres de paper. Amb llibres de literatura. El passat 12 de gener, Sebastià Serrano va impartir a Lleida una extraordinària lliçó inaugural del curs de l'IEI, sota el títol d'*Elogi de la literatura*. Més d'una hora parlant i al pati de butaques ni un sol moviment de cul, la nombrosa concurrència atenta i bocabadada. El prestigiós matemàtic, lingüista i estudiós de la comunicació no va esmentar cap literat, però sí que unes quantes vegades la segona llei de la termodinàmica. Per justificar algunes afirmacions impactants, ja no només simples intuïcions personals o elucubracions teòriques, sinó constatacions empíriques que comencen a estar avalades per la ciència. Com ara que cada llibre que llegim –s'entén que de ficció, novel·les o relats o també poesia– ens endarreix tres mesos l'alzheimer, en cas que estiguem condemnats a patir-ne. No està gens malament: un llibre, tres mesos. Quatre llibres, un any.

La lectura, segons el catedràtic natural de Bellvis, desenvolupa l'hemisferi esquerre del cervell, on es concentren creativitat artística, sensibilitat i fe religiosa –l'humanisme és d'esquerres, si més no a nivell del crostó–, a base d'associacions de petites imatges o breus records episòdics, que relacionem els uns amb els altres, si no ho vaig entendre malament, que tot podria ser, perquè malgrat la claredat meridiana de l'exposició em perdia una mica en algun passatge, suposo que per culpa precisament de ser de lletres (i d'esquerres). El que sí que em va quedar clar i vaig retenir, per interès egoista, en tant que escriptor i en tant que individu amb una edat bastant més enllà dels 40, quan, com sostenen estudis neurocientífics recents, els humans ja comencem a perdre més del terrat que la roba de color, és que llegir literatura –no pas *El Mundo Deportivo*– ens assegura, pel costat de la funció cerebral cognitiva, una futura salut mental, i per l'altre cantó, equilibri emocio-

nal, tan necessari en una època com l'actual, de pors i incerteses, d'ansietats i depressions.

La recepta del doctor Serrano és menys pastilles i més novel·les, a banda d'abraçades, és clar. Les abraçades són també importants. En aquest sentit, va recomanar als polítics presents a la sala invertir més a fomentar la lectura entre infants, joves i adults, i podia afegir el conferenciant que entre ells mateixos, que de vegades prou els convindria a alguns. També es podria deduir que la recomanació s'estenia a subvenir novel·listes i poetes, fornidors de la matèria primera en una inversió tan estratègica.

Finalment, per acabar de convèncer el públic de les virtuts de l'activitat literària activa o passiva, l'autor de *L'instint de la seducció* apuntava que el lector experimenta en un cert grau les vivències dels personatges dels textos lle-

LLUÍS ROMERO

«La recepta del doctor Serrano és menys pastilles i més novel·les, a banda d'abraçades, és clar. Les abraçades són també importants»

gits. Un efecte vicari, indirecte, quasi imperceptible, però real. Comparteix en una petita part les seves sensacions quan passen fred o reben una carícia o fan un petó. Amb els temps que corren, de tantes necessitats afectives, potser serà qüestió, doncs, de recuperar dels prestatges on crien pols alguns vells volums de *La Sonrisa Vertical* o d'aquella col·lecció de l'editorial La Magrana que havia d'anomenar-se *La Marrana* i va acabar dient-se *La Piga*.